

Сунь-цзы

СУГЫШ СЭНГАТЕ

Тәржемәче һәм туплаучы Айдар Шәйхин

Казан
Яңа нәшрия
2018

Сунь-цзы.

Сугыш сэнгате / Сунь-цзы ; тәрж. һәм төз. А.Шәйхин. — Казан : Яңа нәшрият, 2018. — 48 бит.

Борынгы Кытайның бөек сугыш остасы Сунь-цзы бихисап дошманнарын да жиңгән, жиңүләренең серен тасвирлап, хәрби трактат та язып калдырган. 2500 ел элек иҗат ителгән китапны әле хәзер дә хәрбиләр, тарих белән кызыксынучылар, Кытайны сөючеләр һәм заманабызның көндәлек бәрелешләрендә — бизнес дөньясында — жиңүгә омтылган эшмәкәрләр укый. Хәзер хәрби стратегия һәм сәясәткә багышланган борынгы Кытай трактаты татар телендә дә дөнья күрдә.

СУНЬ-ЦЗЫ ҺӘМ АНЫҢ «СУГЫШ СӘНГАТЕ»

Сунь-цзы (оста́з Сун) — Кытай хәрбие, сугыш стратеги, язучы һәм фәлсәфәче. Ул борынгы Кытайның Көнчыгыш Жу чорында яшәгән. Чын исеме Сун Ву булса да, замандашлары аны Чжанцин дип атаганнар. Ә инде Аурупа дөньясына таныш булган «Остаз Сун» — «Сунь-цзы» исеме аны ихтирам итүнең бер билгесе.

Сунь-цзының төгәл кайчан яшәгәне мәгълүм түгел. Гадәттә, аның тормыш елларын безнең чорга кадәр 544—496 елларга туры килгән дип билгеләләр. Ул чорларда Кытай бихисап вак патшалыкларга һәм морзалыкларга бүленгән булган. Сунь Ву Янцзы елгасының түбән агымында урнашкан У патшалыгында стратег һәм сәргаскәр вазыйфасын биләгән. Кытайда тарихи чорларның үзенчәлекле бүленеше бар, менә шул бүленеш буенча, Сунь-цзы яшәгән вакыт Язлар вә Көзләр дәвере (б.ч.к. 770—476 еллар) белән Сугышучы патшалыклар (б.ч.к. 475—221 еллар) дәвере арасына туры килә. Бу елларда Кытайда жиде дәүләт башка жирләргә хужа булып өчен аяусыз көрәш башлый. Аңлашыла ки, мондый катлаулы гасырда гаскәрләрнең куәте һәм гаскәр башлыкларының хәрби осталыгы сынала да инде.

Сунь-цзы язып калдырган «Сугыш сәнгате» исә борынгы дөньяның иң күренекле әсәрләренең берсе. Асылда, ул стратегия, тактика һәм идарә теориясе турында системалы һәм жентекле белешмәлек булып тора. Китап дәүләт яки гаскәр башлыгын төрле шартларны дәрәжә кулланып, сугышта жеңүгә ирешергә өйрәтә. Борынгы Кытай тарихында бу трактта әйтелгән идеяләргә күп тапкыр мөрәжғәгать иткәннәр. Гомумән, бөтен Көнчыгыш Азиядә «Сугыш сәнгате»н хәрби житектә булырга теләгән һәр кеше белгәргә тиеш булган. Япон илендә XVI гасырда яшәгән дайме Такеда Шинджен, риваятьләргә күрә, «Сугыш сәнгатен» укып өйрәнгәч, бер бәрелештә дә жеңелмәгән диләр. XX гасырда кытай инкыйлабчысы Мао Цзэдунның хәрби стратегиясенә дә Сунь-цзы йогынты ясаган. Вьетнам сугышында катнашкан кайбер Вьетконг хәрбиләре «Сугыш сәнгатен» яхшы белгән, хәтта аны яттан сөйли алган. Америка Кушма Штатларының Армия министрлыгы исә һәрбер хәрби бүлекчәнең китапханәсендә бу китап булырга тиеш

дигән карар чыгарган. Америка диңгез корпусындагы һәрбер офицер аны мәжбүри рәвештә укый.

Хәлбуки бу борынғы китап хәзер сугыш стратегиясен коручылар өчен генә ярдәмлек булудан туктады. Күп санлы бизнесменнар һәм ширкәтләр дә «Сугыш сәнгате»нең хикмәтләрен төшенде һәм үз файдасы өчен кулланды. Күп кенә япон компанияләрендә житәкчеләргә бу китапны укып чыгу мәжбүри. Көнбатышта да бу китап популяр: андагы идарә алымнарын Аурупа һәм АКШ эшмәкәрләре кулланырга тырыша.

2017 елда «Яңа нәшрият» үзенең эшен шундый данлыклы хезмәтне татарчага тәржемә итүдән башлады. Борынғы Кытай трактатының татарчага тәржемәсен әзерләгәндә британ синологы Лайонел Джайлсның 1910 елда дөнья күргән инглизчәгә тәржемәсе, рус академигы Николай Конрадның 1950 елда бастырылган русчага тәржемәсе һәм Чжан Цзюйшу белән Юрий Кулишенко төзегән хәзерге рус басмасы кулланылды.

1 НЧЕ БҮЛЕК. СУГЫШ АЛДЫННАН ХИСАПЛАУЛАР

Нәрсә ул сугыш

1. Сунь-цзы әйтте: сугыш — дәүләт өчен бөек бер гамәлдер. Үл яшәү белән үлемнең нигезе, йә тереклеккә, йә һәлакәткә илтә торган юл. Димәк, аны жентекләп өйрәнергә моның төбенә төшөп аңларга кирәк. Сугышны игътибарсыз калдырырга ярамый.

Биш көч

2. Шуңа күрә аның нигезенә биш күренешне (көчне) куялар [аны жиде хисап белән хисаплылар һәм шуның белән халәтен беләләр]. Сугышка ни кирәк дип баш ватсаң, шуларны исәпкә ал.
3. Беренче күренеш — Юл (Дао, Әхлак кануны), икенчесе — Күк, өченчесе — Җир, дүртенчесе — Сәргаскәр, бишенчесе — Канун (Кагыйдә вә ысуллар).

Юл — халыкның фикере хакимлек итүченең фикере белән тәңгәл килгәндә, халык аның белән бергә үләргә һәм аның белән бергә яшәргә әзер булганда, ул курку белән шикне белмәгәндә, бу Юл [Дао, Әхлак кануны] була.

Күк — ул яктылык вә караңгылык, салкынлык һәм эсселек, бу — вакыт тәртибе.

Җир — бу ерак һәм якын; тигезсез һәм тигез, имин һәм куркыныч; киң һәм тар юллар; бу үлем белән яшәү, исән калу һәм вафат булу мөмкинлеге.

Сәргаскәр — бу биш игелек: акыл, гаделлек (ихласлык), кешелеклек, батырлык, кырыслык.

Борыңгы кытайлар фикеренчә, биш төп игелек (күркәм сыйфат) булган: 1) яхшылыклар кылу — кешелеклек; 2) акыл намуслыгы; 3) үзеңә хөрмәт, ягъни үзеңне тәртиптә тоту; 4) хикмәтлелек; 5) ихласлык (тугрылык). Безнең очракта исә хәрбиләр өчен әһәмиятле булган «батырлык» һәм «кырыслык» «акыл намуслыгы» һәм «үзеңә хөрмәтне» алыштыра.

Канун — хәрби төзелеш тәртибе, гаскәрне дәрес итеп алып бару, вазый-фаларга кешеләрне билгеләү; әмерләр бирү һәм гаскәрне тәэмин итү.

Бу биш күренеш — көч — турында ишетмәгән бер гаскәри дә юк, ләкин аларны төшенгәннәре генә сугышта жиңә; ә үзләштерә алмаганның исә жиңми. *[Бу биш күренеш турында һәр гаскәри белергә тиеш, аларны белүчеләр жиңә, үзләштерә алмаганның жиңелә]*

Жиде хисап

4. Шуңа күрә сугышны жиде хисап белән үлчиләр һәм шул рәвешле хәлнең нинди булуын билгелиләр. Шуңа күрә, сугышны уңышлы алып барырга теләсәң, бу хисаплар белән чагыштырып фикер йөрт.

1) Кайсы илбашы Юлдан бара (Әхлак канунына, Даога иярә)?

2) Кайсы сәргаскәр сәләтләрәк?

3) Кем Жир белән Күк биргән өстенлекләрне куллана?

4) Кемнең кагыйдәләрен һәм әмерләрен яхшырак үтиләр?

Гаскәр башлыклары да үзләре урнаштырган кагыйдәләргә буйсынырга тиеш. Ду Му дигән язучы Цао Цао исемлеге кытай сәргаскәре турында кызыклы риваять калдырган. Цао Цао тәртип яраткан һәм кырыс кеше булган. Үзенең аты бөртек үскән басуны таптагач, ул, ашлыкны һәртөрле зыяннан сакларга дигән әмеренә буйсынып, үзен үлем жәзасына хөкем иткән. Соңрак ул үлем жәзасы урынына чәчләрен кистереп, гаделлекне шул рәвешле кайтаруга ризалаша. «Кагыйдә урнаштырсаң, кара аны, ул бозылмасын; канун бозылса, жинаятьче жәзалансын».

5) Кемнең гаскәре көчләрәк?

6) Кемнең түрәләре һәм сугышчылары яхшырак әзерләнгән?

7) Кем дәрес итеп жәзасын һәм әжерен бирә?

Менә шуларга карап мин кемнең жиңәсен һәм кемнең жиңеләсен әйтә алачакмын.

Сәргаскәрне ничек сайларга

5. Әгәр дә гаскәр башлыгы минем хисапларны кулланса, ул аларны үзләштереп, ничиксез, жиңүгә ирешәчәк; мин аның янында калачакмын. Әгәр дә гаскәр башлыгы, хисапларыма төшенмәсә, һәм

аларны кулланмаса, ул һичшиксез жиңеләчәк; мин аннан китәчәкмен. Әгәр дә ул аларны мөмкин булган файданы исәпкә алып үзләштерсә, алар аңа үзләреннән тыш та булышачак куәтне тәшкил итәрләр [Башка яхшы киңәш һәм уңай форсатларга ачык булса].

6. Куәт — ул файдага туры китереп, тактиканы дәрәс куллана белү. Шуңа күрә, шартлар уңайлы булганда, планнарыңны шул шартларга яраклаштыр, кагыйдәгә суыкларча иярмә.

Сугышта ялганлау

7. Сугыш — ул ялган юлы.

Шуңа күрә, әгәр нәрсә дә булса кулыңнан килсә, дошманыңа кулыңнан килмәгән итеп күрсәт; әгәр нәрсә дә булса куллансаң, кулланмаган сыман бул; якин торсаң да, үзегне еракта итеп күрсәт; еракта булсаң да, якында булып күрен.

Уңайлы форсат күрсәтеп, дошманыңны алда; аның гаскәрен бута һәм аны кулыңа эләктер.

Әгәр аның гаскәрендә барысы да җитәрлек икән, аның һөҗүменә эзер тор; әгәр ул көчле булса, аның кулына эләкмә кач.

Дошманың сабырсыз булса, аны ярсытып, гаскәрен бута; юашлык күрсәтеп, анда мин-минлек уят.

Әгәр аның яңа гаскәрләре килгән булса, аны арыт; әгәр гаскәре дус булса, дошманлык уят; ул эзер булмаганда һөҗүм ит; ул көтмәгәндә сугышка чык.

8. Боларның барысы да юлбашчыга җиңү бүләк итәр; ләкин алдан берни дә әйтеп булмый, фаразлар белән ашыгырга кирәкми. Бу алымнар турында алдан сөйләргә ярамый.

Сугышта җиңә торган сәргаскәр сугыш башланганчы күп итеп уйлана.

Сугышка керешкәнче җиңү

9. Кем — әле сугышка кадәр үк — алдан исәп-хисаплары белән җиңә, шуңа ышаныч зур; кем — сугышка кадәр үк — исәп-хисаплары белән җиңми, аңа ышаныч азрак. Кемнең форсаты бар — шул җиңә, кемнең форсаты юк — җиңми. Шуңа күрә мин, боларны күрү белән, җиңү белән җиңелүне аңлыйм.

2 НЧЕ БҮЛЕК. СУГЫШ АЛЫП БАРУ

Гаскәрне ничек тупларга

1. Сунь-цзы әйтте: сугыш алып баруның тәртибе менә шундый:
2. Әгәр синең бер мең жиңел сугыш арбасы һәм бер мең авыр сугыш арбасы, йөз мең сугышчың булса, мең ли ара узар өчен житәрлек кирәк-яраклар таләп ителсә, ул очракта эчке һәм тышкы чыгымнарың, кунаклар кабул итү өчен китәчәк чыгымнарың, лак һәм жилем өчен материал, сугыш арбалары һәм кораллар өчен кирәк-яраклар — болар өчен көненә мең алтын тәңкә китәчәк. Шуңа караганда йөз меңлек гаскәргә хәлең житәр.

Әкрәтләнең зыяны

3. Әгәр сугышта жиңүгә юл озакка сузылса, корал үтмәсләнә һәм кыршыла; әгәр кальганы озак вакыт камап торсалар, көчең бетә; әгәр гаскәрне кырда озак тотсалар, дәүләтнең акчасы житми башлай.
4. Корал үтмәсләнсә һәм кыршилса, көч бетсә һәм акча житмәсә, морзалар, синең зәгыйфьлегенә аңлап, сиңа каршы чыгарлар. Шуңа караганда сиңа иң гакыллы кеше дә алда көткән бәләдән котылырга булыша алмас.
5. Шуңа күрә дә сугышта уңышның көрәш тиз барганда гына килүен беләләр, хәтта сугыш дәрәҗәсе алып барылмаса да, тиз көрәш жиңү бирә; ә инде дәрәҗәсе алып барылып та, озакка сузылган сугышның уңышлы булуын әле күргәннәре юк.
6. Беркайчан да озын сугышның дәүләткә файда китергәнә юк. Сугышның зыянын аңлап бетермәгән кеше аны отышлы итеп алып баруны бөтенләй белми.

Көчеңне дөрөс куллану

7. Сугыша белгән кеше сугышчыларны ике тапкыр жыймый, азык-төлекне өч тапкыр төями; сугыш кирәк-яракларын үз дәүләтеннән ала, азык-төлекне исә дошманыннан ала. Шуңа күрә аның сугышчыларына ризыгы житә.

Сугыш башлангач, ярдәм көтеп яки азык-төлек артыннан китеп, вакытны исраф итәргә ярамый, кичекмәстән хәрби хәрәкәтләргә тотынырга кирәк.

8. Дәүләтнең малы житмәгәнә, гаскәрне еракта тотарга туры килә. Азык-төлекне еракка илтергә туры килгәч, халык бөлә.
9. Гаскәр булган жирләрдә сәүдәгәрләр бәяләрне күтәрә; алар кыйммәт бәягә сатканга, халыкның малы кими; зәгыйфь халык түлисе салымнарын авырлык белән түли.
10. Көч бетә, мал кими, үз илендә — йортларда бушлык; халыкның малы уннан жидегә кими; илбашының малы — сугыш арбалары ватылган, атлар арыган; көбә, ук һәм җәяләр, кече калканнар һәм аю сөңгеләре, зур калканнар һәм сөңгеләр, эш үгезләре һәм йөк арбалары — болар барысы да уннан алтыга кими.
11. Шуңа күрә акыллы сәргаскәр дошман хисабына туенырга тырыша. Дошман ризыгының бер фунты үз ризыгыңның егерме фунтына тигез; дошман саламы һәм көрпәсенә бер поты үзеңнең егерме потыңа тигез.

Сунь-цзы фикеренчә, 1 фунт ризык китергәнче, 20 фунт ашалачак.

12. Дошманны ярсу җиңә, байлыкларын комсызлык талап ала. Сугышчыларын дошманга ачулы булсын, файда эзләп, әжер-ганимәتكә өметләнсеннәр.
13. Әгәр сугыш арбалары белән сугышканда ун һәм аннан да күбрәк арбаны кулга төшерсәләр, аны беренче булып кулга төшергәннәргә бүләк итеп тарат һәм әләннәргә үзеңнекенә алыштыр. Ул арбаларны үзеңнекеләр белән катнаштыр һәм аларда йөри башла. Әсирләрең белән яхшы мөгамәләдә бул һәм аларны кайгырт. Бу дошманны җиңү һәм үз көчеңне арттыру була да инде.
14. Сугыш җиңүне ярата, ә озакка сузылуны сөйми. Сугышта төп максат озакка сузылган яу түгел, ә җиңү булсын.
15. Шулай итеп, сәргаскәр халык язмышының хөкемдары була, дәүләтнең иминлектә яки хәвеф-хәтәрдә буласын хәл итүче кешегә әйләнә.

3 НЧЕ БҮЛЕК. СТРАТЕГИК ҺӨЖҮМ

Тулылыкка омтылу

1. Сунь-цзы әйтте: сугыш кагыйдэләренә таянсаң, иң яхшысы — дошман дәүләтен кулга төшерү һәм саклап калу, моннан икенче урында — бу дәүләтне юк итү. Иң хәерлесе — дошман гаскәрен кулга төшерү һәм саклап калу, аннан кала икенче урында — аны тар-мар итү. Шул рәвешле, дошманыңның төмәнән, меңен, йөзен һәм дистәсен кулга төшерү һәм саклап калу аны юкка чыгарудан хәерлерәк булыр.

Борыңгы Кытайда гаскәр корпусында (шартлы рәвештә әйткәндә, төмән — 10 меңлек гаскәрдә) 12,5 мең кеше булган; полк, яки меңдә 500 кеше торган, рота, яки йөзгә 100—500 кеше кәргән, дистә яки бүлеккә 5—100 кеше кәргән. Биредә «төмән», «мең» кебек төшенчәләр төрки-татар хәрби традициясә нигезендә кулланыла.

Йөз тапкыр сугышып, йөз тапкыр жиңу — иң хәерлесе түгел, иң яхшысы — дошман гаскәрен сугышсыз буйсындыру.

Һөжүмнең төрләре

2. Шуңа күрә иң яхшы сугыш алымы — дошманыңның планнарына юл куймау; аннан соң яхшы булганы — аның берләшмәләрен, дуслары белән берлекләрен тар-мар итү; тәртип буенча, аннан соң яхшысы — дошман гаскәрләрен сугыш кырында жиңу, ә иң начары — кальгаларны камалышта тоту.

Камалыш кагыйдәләре кушуынча, бу адымнарға этәргән сәбәпләр житди булырга тиеш. Пәрдәләрне, күчмә сыену урыннарын һәм башка сугыш кирәк-яраklarын һәм җайланмаларын эзерләү, ясалма калкулыклар өю өчен өч ай кирәк.

«Пәрдәләр» дип 3 әйбер аталган булырга мөмкин: штурм вакытында сугышчыларның башын каплар өчен кулланыла торган зур

калканнар; тэгәрмәчле арбалар; шәһәр диварларының манаралары. Беренче билгеләмә хакийкатъкә якынрак кебек.

Сабырсыз сәргаскәр, түземлеген жуеп, мыжгып торган кырмыскалар сыман сугышчыларын кальганы алырга дип жибәрә; әмма офицер һәм сугышчыларның өчтән бере һәлак була, ә кальга алынмый кала. Камалышның һәлакәтле нәтижеләре менә шундый.

Сәргаскәрнең максатлары

3. Шуңа күрә, сугыша белгән кеше бәрелешләрсез генә дошман гаскәрен буйсындырсын; дошман кальгаларын камалышта тотмыйча гына алысын; гаскәрен озак тотмыйча гына чит дәүләтне тар-мар итсен. Үл, һичшиксез, барын да тулы килеш саклап калыр һәм шуның белән Күк астында хахимлеккә дөгъва кылыр. Шуңа да бит инде коралларыңны үтмәсләндермичә дә табыш алып була: бу стратегик һөжүм кагыйдәсе.

Сан нигезендә һөжүм алымнары

4. Сугыш кагыйдәсе болай ди: әгәр синең гаскәрең дошманыңныкыннан ун тапкыр күбрәк икән, аны һәр яклап камап ал; көчләрнең биш тапкыр күбрәк булса, аңа һөжүм ит; көчсез ике тапкыр күбрәк булса, аны өлешләргә бүл.

Гаскәрләрөгез тигез көчкә ия булса, аның белән сугышырга дәртен житсен. Көчсез азрак булса, саклана бел; гомумән, нәрсәң дә булса дошманыңнан начаррак икән, аннан читкә тайпыла бел.

Аз көч белән сугышырга омтылучылар көчле дошманның әсирләренә әйләнә.

«Һөжүм итүче һәм сакланучы гаскәрләрнең көче тигез булса, сәләтле сәргаскәр генә сугышка керә ала», дип әйтелә төрле шәрехләрдә.

Илбашының гаскәргә йогынтысы

5. Сәргаскәр — дәүләтнең терәге. Әгәр терәк нык тора икән, дәүләт көчле булыр; терәкнең зәгыйфь яклары булса, дәүләт тә зәгыйфь булыр.

6. Илбашы өч очракта гаскэргэ зыян сала:

1) Гаскэрнең кузгалырга тиеш булмаганын белмичә, аңа кузгалырга әмер бирсә; чигенергә ярамаганын белмичә, чигенергә кушса; бу гаскэрне кешәнлэгән сыман була.

«Затлы атның аягын бәйләп куйган сыман була», дигән шәрехләр бар.

2) Гаскэрнең ни икәннән аңламыйча, аның белән дәүләттә идарә иткән төсле идарә итмәкче булса; бу очракта хәрби житәкчеләр аптырашта калачаклар.

3) Тактиканың ни икәннән белмичә, сәргаскэрне дәүләт хезмәтчеләрен билгеләгән төсле билгеләсә; бу вакытта хәрби житәкчеләрнең ышанычы кими.

7. Гаскэр аптырашта калып, сәргаскэргә ышанмый башласа, морзалардан бәла көт. Үз гаскэрнең таркатып, жиңүне дошманыңа бирү шушы була инде.

Жиңүне фараз кылу

8. Шуңа күрә биш очракта жиңүнең булачагын тәгаен беләләр:

1) Кайчан сугышырга яраганын, ә кайчан ярамаганын белсәләр, жиңәләр;

2) Зур көчне дә, аз көчне дә дәрәҗәсә белсәләр, жиңәләр;

3) Өстәгеләр дә, астагылар да, бер теләк һәм уй белән йөрсәләр, жиңәләр;

4) Үзләре сак булып, дошманның саксызлыгын көтсәләр, жиңәләр;

5) Сәргаскэр сәләтле булса, һәм илбашы аңа әмерләр бирмәсә, жиңәләр. Бу биш нигез жиңүне белү юлы була.

«Илбашының эше — гомуми нәсыйхәтләр бирү, әмма сугыш барышында карарлар кылу һәм боерык бирү — сәргаскэрнең вазыйфасы», дип шәрехлиләр.

Дошманны белү

9. Шуңа күрә әйтәләр дә инде: әгәр дошманның һәм үзеңне белсән, йөз тапкыр сугышып та, иминлектә булырсың; үзеңне беләп, бу юл белән таныш булмасаң, бер тапкыр жиңәрсен, ә икенчесендә жиңеләрсен; юлны да, үзеңне дә белмәсән, сугыш кырына чыккан саен жиңеләчәксен.

4 НЧЕ БҮЛЕК. ХӘРБИ ТӘРТИП

Жиңелмәс булу

1. Сунь-цзы әйтте: элекке чорларда яхшы сугыша дип саналган кеше иң башта үзен көчәйткән, һәм шул хәлдә дошманны жиңәргә кулай вакытны көткән.

Жиңелмәслек булу үзеңнән, ә жиңә алу дошманыңнан. Тар-мар ителүдән саклану синең кулыңда, ләкин дошманны тар-мар итү мөмкинлеген дошманың бирә.

Шуңа күрә яхшы сугышчы үзен жиңәлмәслеккә әйләндерә ала, әмма ул дошманың жиңел бирелә торган итә алмый.

Шуңа да болай диләр: «Ничек жиңәргә кирәклеген белеп булса да, жиңәр өчен кирәклене эшләми калу куркынычы бар».

Кайчан һөжүм итәргә һәм кайчан сакланырга

2. Жиңелмәс булу — саклану тактикасы; жиңә алу исә һөжүм тактикасын кулланудыр.

Әгәр сакланалар икән, димәк, нидер житеп бетми; һөжүм итсәләр, димәк, барысы да артыгы белән бар.

Яхшы саклана белүче сәргаскәр тугыз кат жир астында качыр; яхшы һөжүм итүче исә күкләр биеклегеннән дошман өстенә ябырылып.

Шулай үзен саклый да алып, тулы жиңүгә дә ирешелер.

Чын стратег

3. Жиңүне башка кешеләр белән бер үк вакытта күреп алган кеше осталардан оста түгел.

Әгәр кем дә булса сугышып, жиңү яуласса һәм Күк асты илендә «Шәп!» дисәләр, бу да осталардан оста сәргаскәр турында булмас.

4. Жиңел каурийны күтэрэ алу зур көч иясе булуны аңлатмый; ай белән күкне күрә алу үткен күзле булу дигән сүз түгел; күк күкрәгәнән ишетү сизгер колаклы булу түгел.

Борынғылар «яхшы сәргаскәр» дип атаган кешеләр жиңел жиңү белән жиңгәннәр. Шуңа күрә, яхшы сәргаскәр жиңгәндә, аның гакул иясе шөһрәте дә, кыю егет даны да булмаган.

Мондый яхшы сәргаскәрләр халык ишетми-күрми торган хәлләр аркылы жиңел жиңүгә ирешәләр, шуңа күрә аларның даны ерак таралмый.

5. Шуңа күрә, ул сугышып жиңгән чакта, аның жиңүе әүвәл ясалган хисапларына туры килгән булып чыга. Хисапларына туры килгән икән, димәк, алдан башкарган барлык эшләре һичшиксез жиңүгә илткән; ул әүвәл хисаплар ярдәмендә жиңелгән дошманны жиңгән.
6. Шуңа күрә, яхшы сәргаскәр жиңелмәслек булу туфрагында басып тора һәм дошманының жиңелү форсатын кулдан ычкындырмый. Шуңа күрә дә жиңәргә тиешле гаскәр әүвәл жиңә, ә аннары яуга чыга; жиңеләчәк гаскәр исә әүвәл сугыша, ә аннары жиңү эзли.

Сугышны яхшы алып баручы зат Даога, әхлак кануннарына иярә һәм Канунны үти, тәртип саклый. Шуңа да ул жиңү һәм жиңелү белән идарә итә ала; уңыш аның кулында була.

Бәяләүләр

8. «Сугыш кануннары» нигезендә, иң әүвәл — озынлык (үлчәүләр), икенчесе — күләм (саннарны аңлау), өченчесе — сан (хисаплаулар), дүртенчесе — авырлык (мөмкинлекләргә чагыштыру), бишенче — жиңү.

Урын-жирдә үлчәүләр башкару башлана; үлчәүләрдән саннар аңлау барлыкка килә; саннарны аңлаудан хисаплаулар башлана; хисаплаулар авырлык һәм мөмкинлекләргә чагыштыру турында; бу исә жиңүгә тәшкил итә дә инде.

Жиңелергә юл куймау турында

Шуңа күрә жиңәсе гаскәр тиеннәргә сумнар белән исәпләгән төсле була, ә жиңеләсе гаскәр сумнарны тиеннәр белән хисаплай.

9. Жиңүче гаскәрнең сугышы мең бу* биеклегеннән упкынга агып төшкән су агымы сыман була.

* «Бу» — ераклыкны үлчәү берәмлеге. 1 бу якынча 1,66 метрга тигез.

5 НЧЕ БҮЛЕК. КӨЧЛӨР

Һөжүм вакытында гаскәрдә житәкчелек итү

1. Сунь-цзы әйтте: күп кеше белән идарә итү аз кешене кул астында то- туга бәрәбәр: хикмәт өлешләр һәм санда гына.
2. Зур гаскәрне сугышка алып бару кечкенә гаскәр башында торуга тиң: эш бары билгеләр һәм сигналлар урнаштыра белүдә генә.
3. Дошман белән очрашканда гаскәрне нәрсә беркайчан да жиңелмәс көчкә әйләндерә? Бу дәрәс оештырылган туры һәм кыек хәрәкәтләр.

Кытай текстында «туры» хәрәкәтләр (маневрлар) чжэн, «кыек» хәрәкәтләр цзи дип аталган. Бу терминнарның мәгънәсен тулы- сынча аңлау һәм теләсә кайсы контекстка туры килгән тәрҗемә эквивалентын табу — бик тә катлаулы эш. Аларның мәгънәсе ту- рында бәхәсләр гасырлар дәвамында бара. Мәсәлән, Ли Цюань болай яза: «Дошманны йөзгә-йөз кара-каршы очрату — чжэн була, кыры- йдан узып китү — цзи». Башка күп төрле аңлатмалар да бар. Гому- миләштереп әйткәндә, түбәндәгечә килеп чыга: «Чжэн — дошман- ның игътибарын җәлеп иткән һөжүм яки башка берәр хәрәкәт; цзи исә — дошман көтмәгән гамәл яки дошман көтмәгән урында башка- рылган хәрәкәт. Дошман цзи буларак кылынырга тиешле хәрәкәтне сизеп алса, хәрәкәт шунда ук чжэнга әйләнә».

4. Гаскәр дошманны тегермән ташы йомырканы сыткан сыман тар-мар итә алсын өчен, аның көчле һәм зәгыйфь якларын, ягъни тулылык белән бушлыкны белү зарур.

Туры һәм кыек хәрәкәтләр

5. Гомумән алганда, сугышта дошманга каршы туры хәрәкәт белән кар- шы чыгалар һәм көрәшәләр, ә кыек хәрәкәтләр белән җиңәләр. Кыек хәрәкәтләр белән эш иткән кеше күк һәм җир сыман чиксез, Хуан-хэ вә Янцзы-цзян сыман сакмас булып.

6. Кыек хэрэкэтлэр сүнэлэр дэ, янэ кабыналар — кояш белэн ай шун-дыйдыр; үлэлэр дэ янэ туалар — ел фасыллары шундый була.

Музыканың тоннары бишәү генә, әмма шушы биш тоннан хасил булган моннарны тыңлап бетереп булмый.

Қытай музыка системасының нигезендә биш төп тон ята: гун, шан, цзюэ, чжи һәм юй.

Асыл төсләр дэ биш кенә (зәңгәр, сары, кызыл, ак һәм кара), әмма бу төсләрне катнаштыргач хасил булган яңа төсләрне күреп бетерә алмыйсың.

Тәмнәр дэ биш кенә (ачы, борычлы, тозлы, баллы һәм әче), әмма кушылып барлыкка килгәч тәмнәрне татып бетерү мөмкин түгел.

Сугыш-бәрелештә ике генә хэрэкэт бар — дөрөс бәрелеш (туры хэрэкэт) һәм маневр (кыек хэрэкэт), әмма туры белән кыек хэрэкэтләрнең үзгәрешләрән санап бетереп булмый. Туры хэрэкэт белән кыек хэрэкэт берсе-берсеннән хасил була. Бу мәңгелек әйләнешнең ахыры юк. Шулай булгач, бу алымнар санын кем сарыф итеп бетерсен ди?

Төгәллек

7. Ярсу ташкынның тизлегенә ташларны урыннан күчерергә мөмкинлек биргән нәрсә — аның көче. Ерткыч кошның тизлегенә корбанының жанын кыярга мөмкинлек биргән нәрсә — һөжүмнең дөрөс исәпләнгәнлеге. Шуңа күрә дэ яхшы сугышчының көче ашкынулы, ә карары тиз.

Көч — ул жәяне тарту, һөжүм карары — укны атып жиберү.

Гаскәр ярдәмендә дошманны алдау

8. Барысы да буталып, тәртипләр бозылып бетсен, сугышның рәте-чираты югалсын, әмма барыбер тәртип бөтенләй таркалмас; барысы да кайнасын һәм ярысып чыксын, алгы сафлар да, арьергард та югалсын, гаскәрең барыбер җиңелмәс булып кала алып.

Шундый шәрех бар: «Алдан билгеле бер тәртиптә оештырылып, төрле сигналлар системасын төзөгән һәм тарала һәм тезелә белгән хәрби бүлекләр тәртибе бозылып беткән кыяфәт чыгара ала, ләкин чынлыкта алар тәртипләрән югалта алмас».

9. Уйдырма тәртипсезлек тәртиптән, уйдырма уркаклык батырлыктан, уйдырма зәгыйфьлек чын көчтән туа. Тәртип һәм уйдырма тәртипсезлек — ул сан; кыюлык һәм куркаклык — ул куәт (яшерен көч); көч һәм зәгыйфьлек — ул гаскәрне тезү рәвеше.

Ягъни чын тәртинне, кыюлыкны һәм көчне яшереп, дошманны алдар өчен гаскәреңне дәрәс итеп бүлсәң, яшерен көчкә ия булырга һәм бүлекләргә дәрәс итеп тезсәң кирәк.

Хань династиясенә беренче императоры Гао Цзу турында шундый хикәят бар:

«Сөннәрне тар-мар кылырга теләгәч, ул дошманнарының хәле турында белер өчен шымчылар җибәрде. Ләкин сөннәр бу хакта белгәннәр иде инде, шуңа алар иң көчле сугышчыларын һәм сәламәт атларын яшерделәр, шымчылар күрсен өчен зәгыйфь сугышчы һәм хәлсез атларны гына калдырдылар. Шымчылар моны күрделәр дә, императорга яу чыгарга киңәш иттеләр. Бары Лоу Цзин гына аларга каршы чыкты. Ул болай диде: «Ике дәүләт сугышырга җыенса, алар, таби-гый ки, көчләре турында ялган фикер тудырырга тырышалар. Шымчыларыбыз хәлсез сугышчы һәм карт-корыдан башканы күрмәгәннәр. Шигем юк, дошман безне алдарга тели, шулай булгач, аңа яу чабырга кирәкми». Хәлбуки император бу киңәшкә колак салмады һәм сөннәр корган тозакка эләкте».

10. Дошманын хәрәкәтләнүгә мәжбүр итә алган гаскәри аңа сугыш сафларын күрсәткәндә, дошман һичшиксез аңа иярер; дошманга берәр нәрсә бирсәң, ул аны шикләнмичә алыр; табыш-файдага өметләнеп, ул хәрәкәт итәр, һәм аны көтелмәгәнлек белән каршы алырлар.

Көч куллану

11. Шуңа күрә, яхшы сугышчы гаскәри барысын да бердәмлек көченнән эзли, аерым кешеләрдән генә таләп итми. Шуңа да ул кешеләрне сайлый һәм аларны көчләрәнә карап бастыра белә.
12. Кешеләргә көчләрәнә карап бастырган гаскәри, ташлар белән агачларны әйләндереп җибәргән кебек, үз кешеләрен сугышка дәрәс кертә белер. Агач белән ташларның табигатенә күрә, тигез жирдә алар тыныч яталар; сөзәклектә алар хәрәкәткә киләләр; дүртпоч-

маклы булсалар, алар кымшанмыйлар; ә түгәрәк булсалар, әйләнә башлыйлар.

13. Шуңа күрә дә башкаларны сугышка керергә мәжбүр итә алучының көче — биекlege мең сажин булган таудан түгәрәк таш тәгәрәтүченең көчедер.

Төп мәгънә: сугыш барышында тиз үзгәрешләр ясау һәм кинәт хәрәкәт итү бик мөһим. Шул рәвешле аз көч белән дә зур уңышка ирешеп була.

6 НЧЫ БҮЛЕК. КӨЧЛЕ ВӘ ЗӘГЫЙФЬ УРЫННАР

Беренче булып килү отышлырак

1. Сунь-цзы әйтте: сугыш кырына алдан килеп, дошманын көтүченең көче мулдан ашкан булыр; сугыш кырына соңга калып, шунда ук сугышка керүченең хәле житмәс.

Шуңа күрә дә акыллы сугышчы дошманы белән идарә итә һәм үзе белән идарә итәргә юл куймый.

Дошманга тәәсир итү

2. Дошманыңны үзе килерлек илтә алсаң — димәк, аны табыш белән алдалап китерәсең; дошманыңа үтеп китәргә юл бирмәү — аны зыяннан куркып туктату. Шуңа күрә көче житкән дошманның да хәлен алып була; тукны да ачыгырга мәжбүр итә аласың; ныклап утырган-ны да урыныннан күчерергә мөмкин.
3. Үл һичшиксез юнәлгәчкәк якка юлга чык та, үл көтмәгән якка юнәл. Мең чакрым узып та, талчыкмаган сугышчы кешеләр йөрми торган урыннарда бара.

Хәрәкәтләнү, һөжүм итү вә саклану

4. Һөжүм итеп, ышаныч белән кулга төшерү — димәк, үл сакламаган урынга һөжүм итү; саклау һәм ышаныч белән үзәңдә калдыру — димәк, үл һөжүм итә алмаган урынны саклау. Димәк, дошманы кайсы жирен сакларга белмәгән сәргаскәр һөжүмдә оста саналыр; дошманы кайда һөжүм итәргә белмәгән сәргаскәр саклануда оста булыр. Искит-кеч нечкә сәнгать! Нечкә сәнгать бу — аны сурәтләр өчен бер рәвеш тә юк. Илаһи сәнгать! Илаһи сәнгать бу — аны тасвирлар өчен сүзләр дә юк. Шуңа күрә үл дошманының язмышын хәл итәчәк тә инде.

5. Дошманыңның бушлыкларына, яғни зэгыйфь якларына юнәлеп һөжүм итсәң, сиңа бер куркыныч та янамас; әгәр дошманыңнан тиз-рәк булсаң, артка чигенгәндә дә эзәрлекләүдән курыкмассың.

Дошманны сугышырга мәжбүр итү һәм сугыштан котылып калу

6. Шуңа күрә, әгәр дә минем сугышасы килсә, дошманым, биек диварлар корып, тирән чокырлар казыса да, барыбер минем белән сугышмыйча калмас. Ни өчен? Чөнки мин ул һичшиксез коткарырга тиеш булган урынга һөжүм итәм. Әгәр дә минем сугышасы килмәсә, мин бер урынга утырып, аны саклый ғына башласам да, дошманым барыбер минем белән сугыша алмаячак. Ни өчен? Чөнки мин аны ул барган юлдан читкә тайпылырга мәжбүр итәм.

Яшеренү

7. Шуңа күрә, әгәр мин дошманга үземдә чынлыкта булмаган берәр төрлө тәртипне күрсәтсәм, мин бербөтен булып калырмын, ә дошман өлешләргә бүленер. Бөтенлегемне саклап, мин берлек булырмын; өлешләргә бүленгәч, дошманым дистәгә әйләнер. Шунда мин үземнең дистәм белән аның берлегенә һөжүм итәрмен. Шулчакта без күп, ә дошман аз булыр. Менә шулай күпсанлы көч белән аз санлы гаскәргә һөжүм итеп, дошманны аяныч хәлдә калдыра алырбыз.
8. Дошманың кайда сугыш булачагын белмәсен. Шуны белмәсә, аңа гел эзер торырга кирәк булган урыннар күп булачак. Әгәр андый урыннар күп икән, минем белән сугышачак кешеләр аз булачак. Шуңа күрә, аның алгы сафы эзер булса, артта көчләрә житмәс; әгәр арткы сафлар эзер торса, алдагы көчләр зэгыйфь булыр; сулда эзер булса, уңда хәле житмәс; уңда эзер булса, сулда эзер булмаслар. Гел эзер тору таләп ителмәгән урыннары булмаган дошманның көчләрә һәрчак житеп бетмәс. Һәрдаим эзер торырга тиешленең көче аз; дошманын гел эзер торырга мәжбүр итүченең исә көче житәрлек.

Сан ягыннан өстенлек

9. Шуңа күрә, әгәр сугышның көнен һәм урынын белсәң, мең чакрымга да һөжүмгә бара аласың. Әгәр инде сугышның урынын да, көнен дә белмәсәң, сул ягың белән уңны, уң ягың белән сулны саклый алмас-сың, алгы сафлар артны, арткы сафлар алны саклай алмас. Аралар ерак — берничә дистә чакрым — булса да, якын — берничә чакрым — булса да, шулай бу.
10. Мин шулай дисәм дә, менә Юэларның гаскәрләре зур, ди, әмма бу аларга жиңәр өчен нәрсә бирә соң? Шуңа күрә болай диләр инде: «жиңүне ясап була». Дошманның гаскәре зур булса-булсын, аңа сугышка керергә юл куймаса да була бит.
11. Шуңа күрә, дошманыңа бәя диргәндә, барча өстенлекләре һәм хаталары белән бергә аның планын беләләр; дошманга тәэсир итеп карап, аның хәрәкәте һәм ял итүе белән идарә итә торган кануннарны беләләр; теге яки бу хәрби тәртипне күрсәтеп, аның гомер иткән һәм үлем кичергән урынын беләләр; аның белән очрашкан, житешсезлекләрен һәм өстенлекләрен беләләр.

Сыгылмалы булу

12. Гаскәреңнең хәрби тәртибен дөрөс урнаштыруның иң камил рәвеш — тәртипнең бөтенләй күренмәве. Бу тәртип булмаса, иң эчкә кергән шымчы да берни күрмәс, хикмәт иясә дә берни аңламас. Хәрби тәртипне кулланып, ул жиңү эшен күплеккә тапшыра, әмма күплек моны белә алмый бит. Барлык кешеләр дә миңа жиңәргә булышкан хәрби тәртипне белә, әмма жиңүне оештырган тәртипне (стратегияне) беркем белми. Шуңа да сугышта жиңү шул ук рәвештә була алмый, ул хәрби тәртипнең сакмаслыгына тәңгәл килә.

Бер тапкыр жиңәргә булышкан тактиканы икенче тапкыр кулланма, сиңең алымнарыңны һәрдаим алмашынып торучы урын-хәл билгеләсен.

13. Хәрби тәртип су сыман: суның тәртибе — биекләктән качу һәм гел аска омтылу; гаскәреңнең хәрби тәртибе — тулылыктан (көчле урыннан) качу һәм бушлыкка (зәгыйфь урынга) бәрү. Су урынга карап агымын жайлый; гаскәр, дошманына карап, жиңүен хәл итә.

14. Шуңа күрә, суның үзгәрмәс тәртибе булмаган кебек, гаскәрнең дә бертөрлө хәрби тәртибе булмый. Дошманына бәйлә рәвештә үзгәрешләр һәм әверелешләргә хужа булып, жиңүгә ирешә белүчене Күктә туган сәргаскәр дип атыйлар.
15. Шуңа күрә дә биш стихиянең (су, ут, агач, металл, жир) берсе дә гел жиңеп тормый; ел фасыллары да берсен берсе алыштырып тора. Көннәрнең кыскасы һәм озыны була, ай да бер үсә һәм бер кими.

7 НЧЕ БҮЛЕК. СУГЫШТАГЫ КӨРӨШ (МАНЕВРЛАР)

Маневрларның авырлыгы

1. Сунь-цзы әйтте: сугышны алып бару кагыйдэләре менә шушыдыр: илбашының әмерен ишеткән сәргаскәр гаскәр төзи һәм көчләрен ту-плый, һәм, дошманы белән элемтәгә кереп, урынына баса. Сугышта-гы көрәштән дә авыррак нәрсә юк.
2. Сугыштагы көрәшнән авыр өлеше — урап уза торган юлны туры юлга әйләндерү, һәлакәттән табыш ала белү. Мондый урау юллардан хәрәкәт итеп, дошманын табыш белән кызыксындырган һәм, аннан соңрак юлга чыгып, аннан иртәрәк барып житкән сәргаскәр урап хәрәкәт итү тәртибен беләдер.

Маневр һәм хәрби кирәк-яраклар

3. Шуңа күрә сугыштагы көрәш табыш-файдага да, куркынычка да китерә ала. Әгәр бөтен гаскәреңне күтәрәп, табыш өчен көрәшсәң, максатыңа ирешә алмассың; гаскәрне ташлап калдырып, табыш өчен көрәшкә чыксаң, мал-мөлкәтеңне югалтырсың.
4. Әгәр йөз чакрымдагы табыш өчен көрәшеп, коралларны салып, көндез дә, төнлә дә ял итмичә, юлларны икеләйтеп һәм күчешләрне кушып чапсалар, өч гаскәрнең дә сәргаскәрләре әсирлеккә төшәчәк; чыдамнар алда барырлар, ә хәлсезләр артта калыр, һәм гаскәрнең уннан бере генә барып житәр. Илле чакрымдагы табыш өчен көрәш-сәләр, алгы гаскәрнең сәргаскәре авыр хәлдә калыр һәм гаскәрнең яртысы гына барып житәр. Утыз чакрым өчен чапсалар, өчтән икесе барып житәр.
5. Әгәр гаскәреңнең мал-мөлкәт салынган йөкләре — обозы — бул-маса, ул һәлак булачак, азык-төлек булмаса, ул һәлак булачак; за-паслар калмаса, ул һәлак булачак.

Сугыштагы хэрэкэт өчен нәрсә белергә кирәк

6. Шуңа күрә дә күрше морзаларның уй-фикерләрен белмәсәң, алар белән алдан шартнамәләр төземә; урын-хәлне — таулар, урманнар, кыялар, сазлык һәм упкыннарны белмәгән кешегә гаскәрне тапшырырга ярамый; жирне яхшы белгән эзтабарларга мөрәжғәгать итмәгән сугышчы урын-жирнең файдалы якларын куллана алмас.

7. Шуңа күрә дә сугышта хәйлә кулланалар; табыш-файда өчен хэрэкәтләнәләр һәм аеру вә кушулар ярдәмендә үзгәрешләр кертәләр.

Сугышта ялганла һәм уңышка ирешерсәң.

8. Жилдәй житез бул; урман сыман тыныч һәм сабыр бул; ут сыман бәрәп кер һәм берни калдырмыйча тар-мар ит; тау сыман хэрэкәтсез тор; караңгылык сыман үтеп чыга алмастай нык бул; хэрэкәтләрәң яшен сыман булсын.

Тизлектә жилдән, тыгыз саф белән торуда урманнан, бәрәп кереп, талап чыгып китүдә уттан, урында торганда таудан үрнәк ал. Уйларың, төн кебек, караңгы булсын, хэрэкәтең яшен кебек булсын.

9. Авылларны таларга чыкканда гаскәрәң тигез өлеш чыксын; жирләрне басып алганда отышлы урыннарны бүлеп бир.

10. Барын да үлчәүгә салгач кына киләсе адымыңны атла. Туры һәм кыек алымнар тәртибен яхшы белүче жиңәчәк. Сугыштагы көрәшнәң кануны шушы инде.

Сугыш хэрэкәтендә бердәмлекнең әһәмияте

11. «Гаскәр белән идарә итү» китабында әйтелгән:

Сүз белән әйтелгәнне кеше ишетмәс, шуңа да барабан һәм гонглар ясыйлар. Күз белән генә кешеләр күреп бетермәс, шуңа да әләннәр һәм байраklar ясыйлар. Барабан белән гонглар, әләннәр белән байраklar хәрбиләрнең колакларын һәм күзләрен бер бөтен итеп берләштерәләр. Әгәр барысы да бербөтен булса, кыю берүзе алга чыкмас, куркак берүзе артка чыкмас. Халык көтүе белән идарә итү кануны шул.

12. Шуңа күрә дә төнге сугышта күп итеп ут кабызалар һәм барабан кагалар, көндезгә сугышта әләннәр һәм байраklarны күп кулланалар; шуның белән дошманның колаклары белән күзләрен алдыйлар.

Тәвәкәллек

Шуңа да гаскәрнең рухын, ә сәргаскәрнең йөрәген тартып алып була.

13. Сугышчының рухы иртәләрен күтәренке була, көндөз алар сүлпәнәя, ә кичләрен өйгә кайту турында уйлый башлайлар.

Дүрт сәнгать

Рухы күтәренке булган дошманыннан качып, күңеле төшкән яки тизрәк илгә кайту турында хыялланган дошманга һөжүм иткән сәргаскәрне сугыша белә дип әйтәбез; бу рух белән идарә итү була инде.

14. Тәртиптә булганда, тәртипсезлекне көтәләр; тынычлыкта утырганда, дулкынлануларны көтәләр; йөрәк идарәсе шушы була инде.

15. Якын торсаң, ерактагыны көт; көчәң хәттин ашса, хәлсезләрен көт; тук булсаң, ачларны көт; көч белән идарә итү шушы инде.

16. Дошманыңның әләмнәре тәртиптә булса, каршы чыкма; дошманыңның ыстанына якын килеп булмаса, һөжүм итмә; үзгәрешләр белән идарә итү шушы була.

Сугыш хәрәкәте һәм көчләрне тезү

17. Шуңа күрә сугыш алып бару кагыйдәләре менә нинди була: әгәр дошманың биектә булса, аңа туры барма; аның артында биеклеп торса, аның каршысында утырма; ул юри качкан булса, артыннан кума; көче житәрлек булса, аңа һөжүм итмә; әгәр сине алдалап чакырса, барма; дошман гаскәре иленә кайтып китсә, аны туктатма; әгәр дошман гаскәрен камап алсаң, бер якны ачык калдыр; әгәр ул чарасыз хәлдә булса, аны артыгы белән җәфалама; сугыш кагыйдәләре шул.

8 НЧЕ БҮЛЕК. ТУГЫЗ ҮЗГӘРЕШ

Гаскәр һәм урын

1. Сунь-цзы әйтте: менә сугыш алып бару кагыйдәләре: [илбашының боерыгын ишеткән сәргаскәр гаскәрен жыя һәм көчләрән туплый].
2. Юлсыз урыннарда ыстан ясама; зур юллар чатында күрше морзалар белән шартнамаләр төземә. Ачык һәм сусыз урыннарда озак торма. Камап алынган, тиз уйла; аянычлы хәлдә калсаң, үлгәнчә сугыш.
3. Йөрергә ярамаган юллар була; һөжүм итәргә ярамаган гаскәрләр очрый; көрәшер өчен лаек булмаган кальгалар табыла; сугышыр өчен лаек булмаган урыннар да була; илбашларының буйсынырга кирәк булмаган боерыклары да очрый.

Илбашының карарлары хәрби мәнфәгатьләренә исәпкә алсын.

Өстенлеккә омтылу

4. Шуңа күрә дә «Тугыз үзгәреш»нең өстенлекләрен аңлаган сәргаскәр сугышны ничек алып барырга кирәклеген белә.
«Тугыз үзгәреш»тә булган файданы аңламаган сәргаскәр, урынның (илнең) рәвешләрен белсә дә, аның файдасын күрә алмас.
Гаскәре белән идарә иткәндә, әгәр ул «Тугыз үзгәреш»нең сәнгатен белмәсә, «Биш өстенлек»не белеп тә, кешеләрен дәрәжә куллана алмас.
5. Шуңа сәбәпле акыллы кеше, гамәлләрән уйлап эшләгәндә, файда белән зыянны кушып эшли. Файда белән зыянны кушканда, тырышлыктар нәтижәгә кирәк ала; зыян белән файданы кушканда, авырлык бетә ала. Шуңа күрә дошман морзаларны зыян белән буйсындыралар, эш белән хезмәт иттерәләр һәм файда-табыш белән кызыксындырып, омтылыш бирәләр.

Сәргаскәр нәрсәгә әзер булырга тиеш

6. Сугыш алып баруның кагыйдәсе шунда ки, дошман килмәс әле дип өметләнмәскә кирәк, аны нәрсә белән каршылый аласың — шуңа

таянуың зарур; ул һөжүм итмәс әле димә, сиңа һөжүм итү мөмкин булмасын өчен нәрсә эшләчәксең — шуңа таян.

7. Шуңа күрә сәргаскәр алдында биш куркыныч бар:

1) саксызлык: әгәр ул ничек тә булса үләргә дип омтылса, аны үтерергә мөмкиннәр;

2) куркаклык: әгәр ул ничек тә булса исән калырга тырышса, аны әсирлеккә төшерергә мөмкиннәр;

3) дуамаллык: әгәр аның ачуы тиз чыкса, аны күрәлмәсләр;

4) әгәр үзен артык тәнкыйтьләсә, аны кимсетерләр;

5) әгәр кешеләрне артык сөйсә, аны тәмам йомшартырлар.

8. Бу биш куркыныч — сәргаскәрнең кимчелекләре, сугышны алып барганда алар һәлакәткә китерә ала. Гаскәрне тар-мар иткәндә, сәргаскәрне шушы биш куркыныч белән үтерәләр дә инде. Моңы төшенергә кирәк.

9 НЧЫ БҮЛЕК. ЯУГА ЧЫККАН ГАСКӘР

Төрле урыннарда гаскәрне урнаштыру

1. Сунь-цзы әйтте: гаскәрләрнең урнашуы һәм дошманың артыннан күзәтүнең хикмәте менә нинди.
2. Таулар аша узганда, үзәнлекләргә таян; биектә урнаш, кояшлы якка кара. Өстә торган дошман белән сугышканда, өскә туры барма. Таулы жирдә гаскәрләрнең урнашуы шулай булыр.
3. Елганы кичкәч, елгadan ераккарак барып урнаш. Әгәр дошманың елганы кичә башласа, аны суда каршылама. Гомумән, ул ярты гаскәрен елгadan чыгаргач кына аңа һөжүм итү отышлырак булыр; әгәр син дошманың белән сугыша башларга теләсәң, аны елга ярында ук каршылама; кояшлы якны исәпкә алып, биек урынга барып урнаш; агымга каршы урнашма. Гаскәрләрнең елга янында урнашуы турында сүз шул булды.
4. Сазлыктан чыкканда, тиз бул, озаклап торма. Әгәр инде саз арасында сугышырга туры килсә, су һәм үлән булган жирдә урнашырга тырыш, артында, тылда урман булсын. Гаскәрләрнең сазлыкта урнашуы турында шул.
5. Тигезлекләрдә булсаң, тип-тигез урыннарда урнашырга тырыш, әмма уң ягында һәм артында калкулыктар булсын; алда түбән, артта биек булсын. Гаскәрләрнең тигезлектә урнашуы турында шушы булды.

Гаскәр урнаштыру кагыйдәләре

6. Гаскәрләрне отышлы итеп урнаштыруның менә бу дүрт ысулы Хуан-дигә дүрт императорны жиңәргә мөмкинлек бирде.
7. Гомумән, әгәр дә гаскәр биек урыннарны яратып, түбәнлекләрен сөймәсә, кояш яктысын яратып, күлгәдән качса; тормышы турында кайгыртып, каты туфракта урнашса, гаскәрдә авырулар булмас. Димәк, ничишиксез, жиңәрсен.

8. Әгәр калкулыклар һәм биеклекләр арасында урнашасың икән, аларның кояшлы ягында тор, калкулыклар уңда һәм артта булсын. Бу гаскәрең өчен отышлы; бу — жир-урынның сиңа ярдәме.
9. Әгәр көчле яңгырлар явып, елга өсте күбекләنسә, аны кичәргә жыенган сәргаскәр елганың тынычланганын көтсен.
10. Гомумән, бу урыннарда текә ярлар, ташкын аккан тарлавыклар, табигый коелар, табигый базлар, табигый челтәрләр, тозақлар, тишекләр, ат белән арбалар узалмаслык сазлыклар, ук атып булмаслык куе куаклык вә үләнлекләр һәм су тулы тирән упкыннар булса, ул жирләрдән китәргә ашык һәм анда башка якын килмә. Әмма үзең аннан китсәң дә, дошманыңны шунда барырга мәжбүр ит. Аның белән очрашкач, мондый урыннарны аның тылында калдыр.
11. Гаскәрең хәрәкәт иткән жирдә чокырлар, упкыннар, куаклыклар, урманнар һәм агачлыклар булса, аларны игътибар белән тикшер. Мондый урыннарда дошман сак куярга һәм һөжүм итәр өчен яшерен нокталар оештырырга ярата.

Дошманның нишлэгәннен белү

12. Әгәр дә дошманым, миңа якын булып та, бер дә борчылмый икән, димәк, ул табигый бер киртәгә ышана.

Әгәр дошманым миннән ерак булып та, мине сугышка дәшсә, димәк, ул алга атлавымны, урын алыштыруымны тели. Әгәр дошман тигез урында утырган икән, димәк, аның үз өстенлекләре бар (аны камау жиңел булып күренсә, димәк, ул хәйлә корган).

13. Агачлар селкенә башласа, димәк, ул якынлаша. Үләннәрдән киртәләр корылган булса, ул сине алдарга тели.

Әгәр кошлар ояларынан очып чыкса, димәк, анда сине көтеп утыралар. Әгәр жәнлекләр курыкса, димәк, анда кемдер качкан.

Тузан багана булып күтәрелсә, димәк, сугыш арбалары килә; әгәр тузан киң урында түбән булып жәелсә, димәк, жәяүле гаскәр атлый; әгәр дә ул төрле урыннан күтәрелсә, димәк, дошманың ягулык жыя. Әгәр ул бер монда, бер тегендә һәм аз-аз булып күтәрелсә, димәк, ыстан коралар.

14. Дошманың юаш сөйләшеп тә, әзерлеген көчәйтсә, ул юлга чыгарга жыена. Тәкәббер сөйләшеп, алга ашыкса, димәк, артка чигенә.

Тарихчы Чжан Ю «Ши Цзи» китабында (б.ч.к. 109—91 еллар) Ци ханлыгының сәргаскәре Тянь Дань Янь ханлыгыннан Ци Цзе җитәкләгән гаскәргә каршы сугышуы турында яза. Анда шундый хикәят бар:

«Тянь Дань әйтте: «Мин шуннан ғына куркам — яньнәр әсирлеккә төшкән сугышчыларыбызның борыннарын кисеп, аларны гаскәрләренәң алгы сафында безгә каршы чыгармасыннар иде, алай итсәләр, без шәһәрне югалтырбыз». Ци Цзе бу сүзләр турында ишеткәч, нәкъ шулай эшли дә, ләкин шәһәрне яклаучылар, ватандашларының йөзләрен күргәч, ярсуга бирелгәннәр һәм, дошман кулына төшкәч, үзләрен дә шундый язмыш көтәчәгеннән генә курыкканнар. Бу аларга көч биргән һәм ныграк сугышчыга мәҗбүр иткән. Шуннан соң Тянь Дань үзенең ягына аударган Ци Цзе шымчыларын җыйган да, болай дигән: «Мин шуннан ғына куркам — Янь сугышчылары шәһәр артындагы зиратта бабаларыбызның каберләрен мәсхәрә итә күрмәсеннәр иде, алай эшләсәләр, гаскәребезнең рухы төшәр». Шәһәрне камаучы яньнәр шунда ук каберлекләрен актарып чыкканнар һәм андагы сөякләрен яндырганнар. Циләр мондый вәхиәтне күреп елаганнар һәм шуннан соң аларның сугышка чыгарга дәртләре арткан, ярсулары көчәйгән. Тянь Дань аларның теләсә нинди каһарманлыкка әзер булуларын белгән. Әмма ул кулына кәтмән алган һәм иң оста сугышчыларына кәтмән тоттырган, хатыннар, картлар һәм авыруларны алар урынына бастырган. Шуннан соң ул барлык азык-төлекне таратып бетерергә әмер биргән һәм кешеләрен туйганчы ашаткан. Чын сугышчыларына яшеренергә кушкан, шәһәр диварларына картлар, хатыннар һәм авыруларны җибәргән. Моңы эшләгәннән соң, ул шәһәрнең бирелүен хәл итәр өчен дошман ыстанына илчеләр җибәргән. Янь сугышчылары шатлыктан кычкыра башлаган. Тянь Дань 20 мең лян (якынча 756 кг) көмеш тә җыйган һәм шәһәр байларына аны Ци Цзегә илтеп, йортларын талаудан, хатыннарын хурлыктан сакларга дип ялварырга кушкан. Ци Цзе, сөенеп, вәгъдә бирә; аның гаскәре исә тәмам йомшара һәм ваемсызга әйләнә. Менә шуннан соң Тянь Дань бер мең үгез туплый, аларны кызыл ефәк белән бизи, тәннәрен аждаһа төсләренә буйый, мөгезләренә очлы пычаклар, ә койрыкларына майланган камыш сабакларын бәйләтә. Төн җитүгә ул сабак очларына ут төртә һәм шәһәр диварларындагы тишекләрдән үгезләргә чыгара, артларыннан иң оста биш мең сугышчысын да җибәрә. Авыртудан акылдан язган хайваннар дошман ыстанына бәреп кергәннәр: янган койрыкларының

уты кот очыргыч илэмсез гәүдәләрен яктырткан, мөгезләрендәге корал юлларында очраган һәркемне яралаган һәм үтергән. Авызларына чүпрәк тыгылган биш мең сугышчы исә тавыш-тынсыз гына ыстанга житеп, дошман өстенә абырылганнар. Шул ук мизгелдә шәһәрдә гөрселдәгән һәм дөбердәгән тавышлар яңгырый башлаган: шәһәр диварлары эчендә калган кешеләр бар көченә шауларга тотынганнар, алар барабан да какканнар, савыт-сабаны да шакылдатканнар. Жир һәм күк дер калтыраган төсле булган. Куркып беткән яһһәһ кайсы кая качкан, ә циләр аларны эзәрлекләгән, сәргаскәр Ци Цзены исә алар үтерә дә алганнар. Менә шулай Ци дәүләте житмеш шәһәрен кире кайтара алды».

Жиңел сугыш арбалары алга чыкса, ә гаскәр үзе аларның кырларында урнашса, димәк, дошман хәрби тәртипкә тезелә.

Әгәр дә ул, көче бар килеш тә, солых сорый икән, аның яшерен фикерләре бар.

Әгәр дә хәрбиләре чабыша башласа һәм арбаларны тезәргә тотынса, сәгать суккан дигән сүз. Әгәр ул бер алга барып, бер чигенсә, димәк, ул сине хәйләләмәкче була. Хәрбиләр сөңгеләренә таянып басып торсалар, алар ач дигән сүз. Әгәр алар, су алганда, аны савытка тутырганчы иң әүвәл үзләре эчә икән, димәк, сусаудан жәфаланалар.

Әгәр дошман үзенә файда-табыш күрсә, әмма алга чыкмаса, димәк, ул арыган.

Гаскәрнең хәле турында бер кешенең кыланмышыннан белеп була.

15. Кошлар көтүләре белән жыелса, анда беркем дә юктыр. Дошман ыстанында төнлә бәхәсләшсәләр, андагы кешеләр борчыла дигән сүз. Әгәр гаскәрнең тәртибе китсә, сәргаскәрнең абруе юктыр. Әләмнәр бер урыннан икенчесенә күчеп йөрсә, анда тәртипсезлек хөкем сөрә дигән сүз. Башлыklar сүгенсә, сугышчылар арыган була. Атларга бодай ашатып, үзләре ит белән туклансалар; шәраб савытларын агачларга элмәсәләр һәм кире ыстанга кайтмаса, димәк, алар — соң чиккә житкән юлбасарлар.

16. Сәргаскәр хәрбиләре белән йомшак кына һәм түбәнчелек белән сөйләшсә, димәк, ул гаскәрен югалткан. Исәпсез-хисапсыз бүләкләр таратса, гаскәре авыр хәлдә дигән сүз. Әгәр аны-моны уйламыйча хәрбиләрен жәзаласа, димәк, гаскәре шулай ук авыр хәлдә. Әгәр ул башта рәхимсез булып, аннары гаскәреннән курыкса, димәк, ул хәрби сәнгатьне бөтенләй аңламый.

17. Әгәр дошманың килеп, әсирләр тәкъдим итсә һәм гафу үтенсә, димәк, аңа ял кирәк. Әгәр инде гаскәр, ярсый-ярсый, каршыңа чыкса, әмма озак вакыт дәвамында сугышка да кермәсә, артка да чикмәсә, аның артыннан игътибар белән күзәт.
18. Гаскәр санын арттыруда гына түгел хикмәт. Хәрби көч белән генә алга барып булмый. Көчләрәңне туплап, дошманыңа дәрәс бәя бирү ысулы белән, дошманыңны жиңәр өчен житәрлек гаскәр генә кирәк. Башын эшләтеп карамыйча, дошманына игътибарсыз булган сәргаскәр аның әсиренә әйләнер.

Тәртипнең мәһимлеге

19. Әгәр дә син үзеңә ияләшеп бетмәгән солдатларны жәзаласаң, алар сиңа буйсынмас; ә әгәр алар буйсынырга теләмәсә, аларны кулланы авырбулачак. Әгәр солдатлар сиңа ияләшсә, әмма син аларны жәзалаудан баш тартсаң, аларны бөтенләй бер дә кулланы алмассың.
20. Шуңа күрә, аларга әмер биргәндә, башта кешелеклелек күрсәт, әмма алар белән нәкъ хәрбиләрчә идарә ит. Бу жиңүгә ышанычлы юл булып.
21. Әгәр кануннар, гомумән, үтәлсә, бу очракта, әгәр халыкка берәр нәрсә әйтсәң, алар сиңа буйсынырлар. Кануннар бөтенләй үтәлмәгәндә, син аларга ни әйтсәң дә, сиңа буйсынмалар. Кануннар жиңел аңлаешлы булып, аларны ышаныч белән кабул итсәләр, син халык белән бер-берегезне тапкан буласыз.

10 НЧЫ БҮЛЕК. УРЫН-ЖИР

Урыннарның төрлөрө

1. Сунь-цзы әйтте: урыннарның алты төрлөсө була:
 - 1) ачык;
 - 2) авыш (буталчык);
 - 3) каршылык һәм киртэләр булганы (көтөргә кирәк булган урыннар);
 - 4) үзәнлекле (тар);
 - 5) таулы (текә);
 - 6) ерак урыннар.
2. Мин бара алсам, ә ул килә алса, мондый урын ачык дип атала. Ачык урында беренче чиратта калкурак жирдә, аның кояшка караган ягында урнашырга тырыш, һәм кичекмәстән үзәң азык-төлек китертү юлларын оештыр. Мондый шартларда сугышка чыксаң, өстенлеген булыр.
3. Баруы жиңел, ә кайтуы авыр булган урынны авыш, яки буталчык диләр. Авыш жирләрдә, әгәр дошманың сугышка әзер булмаса, аны жиңә алырсың; әгәр ул әзер булса, жиңмәссең. Артка чигенү исә авыр булачак, димәк, өстенлеген дә булмас.
4. Миңа да, аңа да йөрү уңайсыз булган урынны каршылыклы һәм киртәле (көтеп торулы) диләр. Мондый урында, дошманың отышлы бер мөмкинлек бирсә дә, сугышка кермә. Гаскәрәңне жый да, кит; дошманыңны монда яртылашка гына керергә мәжбүр ит; әгәр шул чакта аңа һөжүм итсән, уңарсың.
5. Үзәнлекле тар урынга беренче булып кереп утырсаң, аны тулысынча үзәңке ит һәм дошманны көт; әгәр ул беренче килеп, анда жәелеп урнашса, аңа ияرمә. Ә инде тулысынча жәелмәгән булса, иярә аласың.
6. Таулы урынга беренче булып килеп житсән, өскәрәк мен һәм кояшлы якта бас, шулай итеп дошманыңны көт; әгәр дошманың алдан килеп өлгөргән булса, гаскәрәңне жый да, кит; дошманың артынан ияرمә.
7. Ерак урында, әгәр көчләр тигез булса, дошманны сугышка дәшү авыр, әгәр сугышны башласаң, барыбер өстенлек булмаячак.

Бу алты фикер урын-жир турында өйрәтмәне тәшкил итә. Сәргаскәрнең бөек вазифасы — боларны төшенү.

Гаскәрнең 6 бәласе

8. Табигый сәбәпләр аркасында килеп чыкмыйча, сәргаскәрнең хаталары сәбәпче булган алты бәла бар:

- 1) гаскәрнең ашыгып чигенүе;
- 2) аның буйсынмавы;
- 3) рухның түбән төшүе;
- 4) таркалуы;
- 5) гаскәрдә тәртипсезлекләр башлану;
- 6) гаскәрнең качуы (жиңелүе).

9. Шартлар бертигез булганда, үзеннән ун тапкырға зуррак гаскәр белән сугышканда, гаскәр ашыгып артка чигенәчәк.

Солдатлар көчле булып, башлыклар йомшак булса, димәк, гаскәр буйсынмый башлаячак.

Башлыклар бик көчле, ә сугышчылар зәгыйфь булса, гаскәрнең рухы түбән төшәчәк.

Әгәр дә өлкән башлыклар, житәкчеләренә котырып, ана буйсынмалар, һәм, дошман белән очрашкач, житәкчегә үч итеп сугышка керсәләр, бу сәргаскәрнең аларның сәләтләрен белмәү белән аңлатыла. Бу гаскәрдә таркаулык дигән сүз.

Сәргаскәр үзе зәгыйфь һәм юаш булганда, солдатларны әзерләүнең анык тәртипләре булмаганда, башлыклар белән гади хәрбиләрнең бер даими эшләре булмаганда, сугыш тәртибе белән тезелгәндә барысы да кыек булганда, гаскәрдә тәртипсезлек диләр.

Сәргаскәр дошманга бая бирмәсә, зәгыйфь чагында көчлегә һөжүм итсә, гаскәрендә сайлап алынган бүлгеләр булмаса, димәк, бу гаскәр качачак.

Бу алты фикер дошманның жиңелүе турында өйрәтмәне тәшкил итә. Чын сәргаскәр боларны аңларга тиеш.

Сәргаскәргә кирәкле сыйфатлар

10. Урын шартлары — гаскәргә ярдәм генә. Бөек сәргаскәр фәне дошманны бәяли, жиңүне оештыра, урынның төрен һәм ераклыкны

исәпли белүдән гыйбарәт. Моны белеп сугышка кергән сәргаскәр, һичшиксез, жиңәр; моны белмичә сугыша башлаган кеше жиңелмич калмас.

11. Шуна күрә, әгәр сугыш фәне жиңәчәгеңне әйтеп торса, илбашы «Сугышма» дигәндә дә, сугыш. Әгәр сугыш фәне жиңеләчәгеңне әйтеп торса, илбашы «Сугыш» дигәндә дә, сугышма.
12. Шуна күрә дә, сугышканда дан артыннан кумыйча, артка чигенгәндә жәзаланудан курыкмыйча, халык һәм илбашына файда турында гына уйлаган кеше — дәүләтнең хәзинәсе.
13. Хәрбиләрең үз балаларыңа караган сыман карасаң, алар белән иң тирән тарлавыкка да керә алырсың; сугышчыларыңа кадерле балаларыңа караган төсле карасаң, алар сиңең белән үлемгә дә барырга эзер булырлар. Ләкин алар белән мәрхәмәтле булып, аларны дарә итә алмасаң; аларны яратсаң, әмма боерыклар бирә алмасаң; тәртип-сезлек башлангач, тәртип урнаштыра алмасаң, балаларың тыңлаусыз булып, һәм аларны яуда кулланып булмас.

Жиңү өчен шартлар

14. Хәрбиләрең белән дошманга һөжүм итеп булганын күрсәң һәм шул ук вакытта һөжүм итәргә ярамаганын күрмәсәң, яртылаш кына жиңәчәксез. Әгәр дә дошманга һөжүм итәр өчен форсат барлыгын күрсәң, әмма солдатларыңның моңа эзер түгеллеген күрмәсәң, жиңүең тагын яртылаш булып. Дошманга һөжүм итеп булганын күрсәң, солдатларың белән һөжүмгә барып булганын аңласаң, әмма урын шартларының һөжүм өчен уңайсыз булуын күрмәсәң, жиңүең шулай ук яртылаш кына булып.
15. Шуна күрә сугышны белгән кеше юлга чыгып ялгышмас, өскә күтәрелеп, бәлагә тарымас.
16. Шуна күрә әйтәләр дә инде: әгәр дошманыңны һәм үзеңне белсәң, жиңү якында гына; ә инде Күкне һәм Жирне дә белсәң, жиңү, һичшиксез, сиңекә булып.

Өч нәрсә: кешеләрнең хәле, күк яктырткычларының урыны һәм жир-урын биргән өстенлекләр турында белсәң, сугыш жиңүең белән тәмамланыр.

11 НЧЕ БҮЛЕК. ТУГЫЗ УРЫН

Сугыш вакытында очрый торган урыннар

1. Сунь-цзы әйтте: сугыш сәнгате тугыз төрле урынның сугыш кырына әверелә алуын белә:

- 1) таркау урыннар;
- 2) ышанычсыз урыннар;
- 3) бәхәсле урыннар;
- 4) катнаш (ачык) урыннар;
- 5) чатта торган урыннар;
- 6) куркыныч урыннар;
- 7) юлсыз урыннар;
- 8) камалган урыннар;
- 9) үлем урыннары.

2. Морзалар үз жирләрендә көрәшсә, бу таркау урын дип атала. Алар чит жирләргә керсәләр, әмма бик эчкә бармасалар, бу урынны ышанычсыз диләр.

Мин аны басып алсам, һәм бу миңа файдалы булса, соңрак ул да аны басып алып, аңа да отышлы булып чыкса, бу бәхәсле урын булыр.

Ул да, мин дә үтеп чыга ала торган жир булса, катнаш урын дип аталыр. Өч илнең күршесе булып торган жирне яулап алган кеше Күк астына хужа була икән, димәк, бу урын чатта торган урын булган.

Чит жиргә бик эчкә кергәч, тылда ныгытылган кальгалар күп калса, бу куркыныч урын була. Таулар һәм урманнар, упкыннар һәм кыялар, сазлыклар арасыннан барсалар, бу юлсыз урын дип атала. Керү юлы тар, ә чыгар өчен урау юл кирәк булса, дошман аз гаскәре белән дә минем зур гаскәремә һөжүм итә алса, бу камап алынган урын була.

Житез генә һөжүмгә күчеп, исән калсаң, ә житез һөжүм ясамасаң, һәлак буласың икән, бу урынны үлем урыны дип атыйлар.

Тугыз урынның берсенә эләксәң, нишләргә

3. Шуңа күрә таркау урында сугышма. Ышанычсыз урында туктама. Бәхәсле урынга кермә. Катнаш урында элемтәне югалтма. Чаттагы урында шартнамәләр төзе. Куркыныч урында беркемне дә талама. Юлсыз урында бар гына. Камалган урыннарда башыңны эшләт. Үлем урыннарында көрәш.

Сәргаскәрлек сәнгате

4. Әүвәлге чорларда оста итеп сугыш алып бара белгән кешеләр ничек итеп дошманның алгы һәм тылдагы сафларын үзара аралаштырма-ска, зур һәм кечкенә бүлекләрне бер-берсенә ярдәм иттермәскә һәм яхшыларны начарлар белән берләштерттермәскә икәннән белгәннәр; алар дошман солдатларын аерып, яңадан бергә җыелмаслык иткәннәр, бер гаскәр итеп тупланган көчләрнең бердәмлеген тарката алганнар.
5. Дошманың зур һәм тәртипле гаскәр белән килсә, нишләрсен? Үзем җавап бирәм: беренче чиратта аңа кадерле булган нәрсәне яулап ал. Юллы алсаң, ул сиңа буйсыныр.
6. Сугышта иң мөһиме — тизлек: дошман барып җитмәгән нәрсәне яуларга кирәк; ул уйлап та карамаган юллардан йөр; ул көтмәгән яктан һөжүм ит.

Басып алучының кагыйдәләре

7. Сугышта кунак сыман катнашасың килсә, дошман иленең эченә кергәч, барлык фикер һәм көчләрнең бер нәрсәгә генә тупла, шул чакта хужа сине җиңә алмас.
8. Ашлыкка бай басуларны талап, гаскәрең җитәрлек икмәк әзерлә; кешеләрең турында кайгырт һәм аларны артык талчыктырма; аларның рухларын күтәр һәм көчләрнең берләштер.

Гаскәрләрне урыннан-урынга күчәргәндә, планнарың һәм хисаплаңа ярашлы рәвештә эшлә, беркем дә сиңең планнарыңны аңламаслык итеп фикер йөрт.

9. Сугышчыларыңны качып китү мөмкинлеге булмаган урыннарға бастыр һәм алар үлгәнче сугышырлар. Әгәр дә алар үлемгә дә барырга риза булсалар, ничек инде жиңми калырга була? Мондый вакытларда сугышчылар да, башка кешеләр дә барлык көчләрен туплыйлар. Үлем куркынычы янаган солдатлар бернәрсәдән дә курыкмый; чыгар юлы калмагач, алар бик каты торалар; дошман жиренәң эченә үтеп кергәч, аларны бернәрсә туктатмый; инде берни эшли алмасалар, алар кул белән сугыша башлыйлар.
10. Шул сәбәпле сугышчылар беркем әйтмәсә дә, игътибарлы булалар, мәжбүр итмәсәләр дә, көч вә энергия туплыйлар, үгет-нәсыйхәтсез дә үзара дус-тату булалар, боерыкларсыз да житәкчеләренә ышаналар.
11. Әгәр теләсә нинди күрәзәләргә тыеп, һәртөрле шикне бетерсәң, сугышчыларның аңы үлем сәгәте житкәнчегә кадәр юк-бар белән ма-выкмас.
12. Сугышчылар «мал-мөлкәт безгә башка кирәкми», — дисәләр дә, бу алар байлык яратмый дигән сүз түгел. «Яшәү башка кирәк түгел!» — дисәләр дә, алар тормышны яратмый дигән сүз түгел бу.

Хәрби эмер чыккан көнне, башлыklar һәм сугышчыларның утырып торганнарының яшьләре муен якаларына агып төшә, ятып торганнарның яшьләре ияк асларына ага. Әмма чыгып булмастай хәлгә житкерелгәч, алар бюатыр Чжуань Чжу һәм Цао Куй сыман кыюга әйләнәләр.

Шуайжаньга тиң сәргаскәр

13. Шуңа күрә, сугышны яхшы алып баручы кеше Шуайжаньны хәтер-лэтә. Шуайжань — чаншань еланы. Башына суксалар, ул койрыгы белән тибә, койрыгына бәрсәләр, ул башы белән суга; уртасына сук-салар, ул башы һәм койрыгы белән тибә.
14. Йә, сорап карыйм инде: гаскәргә дә чанышан еланына охшатып була-мы? Җавап та бирәм: әйе, була. У белән Юэ халыклары дошманнар. Әмма бергәләп елганы кичкәндә өсләренә давыл ишелсә, алар, уң кул сул кулга булышкан сыман, бер-берсен коткарырга тотыначаклар.
15. Шул сәбәпле, хәтта атларны бергә бәйләп, арбаларының тәгәр-мәчләрен жиргә күмсәң дә, моның ныклығына ышанып булмый. Ә менә сугышчыларын барысы да бергә кыю икән, гаскәр белән идарә итү сәнгәте шул була инде.

16. Көчлеләр һәм зәгыйфьләрнең икесе дә кыюга әйләнсә, монда урынны куллану кануны эшли. Шуңа да оста сәргаскәр бер кешене кулыннан тотып барган сыман, гаскәрен дә жиңел генә алып барыр.

Сәргаскәр өчен кирәкле күнекмәләр

17. Менә гаскәр башының эшләрә: ул үзе һәрвакыт тыныч һәм серен чишмәс кеше булсын; намуслы һәм гадел булып, тәртипне башта үзәндә булдырсын.

Ул үзенә буйсынган башлыклар һәм сугышчыларның колаклары белән күзләрен алдый алырга тиеш, чөнки аларга нәрсә дә булса белергә ярамый.

Уйларын үзгәрткәндә һәм планнарын алыштырганда башкалар бу хакта сизмәсеннәр. Ул ыстанын алыштырып торырга һәм урау юлларны сайлап, башкаларның бу хакта белми калуларын тәэмин итәргә бурычлы.

18. Гаскәрне алып барганда, аны шундый шартларга куй: имеш, алар өскә менгәннәр дә, аннары баскычны алып куйганнар. Гаскәрең белән берәр морзаның жирләрәнә бик эчкә кергәч, кыю адымнарга бар: корабларны яндыр һәм казаннарны ват; солдатларны сарык көтүен куган сыман йөрт: аларны монда куалар һәм шунда баралар; тегендә куалар да, алар шунда баралар, асылда, кая барганнарын белмиләр.

Гаскәрне тулысынча жыеп бетергәч, аны куркыныч янаган жиргә ташла; гаскәр башының эше шул була инде.

19. Тугыз төрле урынга хас булган гамәлләрнең күптөрлелеге, һөжүм итү һәм саклану тактикаларының отышлы һәм отышсыз булуы, кеше табигате һәм хисләре буйсынган кануннар — боларның барысын да өйрәнергә һәм аңларга кирәк.

Дошман жирендә нишләргә

20. Гомумән алганда, сугыш сәнгатендә кунак рәвешендә сугышканда болай эшләргә кирәк диелә: әгәр дошман жиренә тирәнгә керәсәң икән, игътибарыңны бер нәрсәдә туплаячаксың; әгәр бик тирән кермәсәң, фикерең чуалачак.

Үз илеңнән чыгып, чит жирләрдә сугышканда, ул урынны аерымланган урын дип атыйлар. Юллар һәр якка да ачык булса, бу чаттагы урын була.

Әгәр бик тирән керсән, куркыныч урынга тап буласың; эчкә бик кермәсән, ышанычсыз урында каласың; артта үтеп булмаслык жирләр калса, ә алда — тар кысанлыklar көтсә, бу камалган урын булыр; ә инде барыр һәм чигенер урын калмаса, бу үлем урыны дип аталыр.

21. Шуңа күрә дә мин таркау урында һәркемнең омтылышларын бер якка юнәлтәчәкмен. Ышанычсыз урында бүлекләр арасында элемтәне саклаячакмын. Бәхәсле урынга дошманымнан соң гына барачакмын; катнаш урында саклануга игътибар итәрмен; чаттагы урында дуслар белән элемтәләрне ныгытырмын. Куркыныч урында азык-төлек килсен өчен даими юл оештырырмын; юлсыз урында юл буйлап әкрен генә атларбыз. Камалу урынында чыгу юлын үзем каплармын; үлем урынында исә сугышчыларны монда берәү дә исән калмаячак дип ышандырырмын. Сугышчыларның рухы шундый: әгәр аларны камап алсаң, алар сакланалар; башка чара калмаса, сугышалар; ә инде хәл житди булса, буйсыналар да.

Сугыш алып бару мәсләкләре

22. Күрше морзаларның башында ни булганын белмәгән кеше алар белән шартнамәләр төземәсен. Шартларны — таулар, урманнар, калкулыklar, ярлар, сазлыklar һәм упкыннарны — белмәгән кеше гаскәр башы була алмый. Жирле эзтабарларга мөрәжәгать итмәгән кеше урынның өстенлекләрен куллана алмый.

23. Бу тугызның берсен генә булса да белмәгән кешенең гаскәре кыю идарәче гаскәре булалмас.

24. Әгәр дә кыю һәм сугышчан идарәченең гаскәре зур дәүләткә каршы чыкса, бу дәүләт көчен тупларга өлгермәс. Әгәр бу идарәченең көче дошманына каршы юнәлсә, дошман башкалар белән килешүләр дә төзи алмас.

25. Шуңа күрә бу идарәче Күк астында мондый шартнамәләрне бөтен кеше белән төзү артыннан кумый, Күк астындагы башка дәүләтне көчәйтергә жыенмый. Ул үз ихтыярын гына күрсәтә, дошманнын куркыта, яшерен уйларын чынга ашарыа⁷ Шуңа күрә дә ул аларның калыгаларын яулый ала, дәүләтләрен тар-мар итә.

26. Гади кануннарга карамыйча, бүләкләр тарата, гадәти идарәдәге сыман кануннар чыгармый. Ул бер кеше белән идарә иткән сыман бөтен гаскәре белән дә идарә итә, диләр.

Син, гаскәрендә хужа булганда, эшләр турында сөйлә, әмма жентекләп аңлатуга игътибар бирмә. Гаскәр белән идарә иткәндә, табыш турында сөйлә, зыян турында түгел.

27. Һәлакәтле урынга чыккач кына, сугышчыларың чын тормыш белән яши башлар; үлем урынына кергәч кенә, алар яшәүне аңлар; чып-чынлап бәлагә тарыгач кына алар сугышның ничек тәмамланысын хәл итәр.

28. Шуңа күрә сугыш алып баруның хикмәте — дошманың максатларына ярашлы рәвештә эшләргә мөмкинлек бир һәм аның артыннан күзәт; аннары бөтен игътибарны тупла һәм, ул хәттә мең чакрым ераклыкта булса да, дошманның сәргаскәрен үтер. Эшнә сыйфатлы итеп башкару шушы була инде.

29. Яу башлыгы илтеп билгеләнгә үк ил чикләрен яп, гамәлдәге ярлыктарны туктат, читтән илчеләр өчен ишәкләрне юк ит.

Илбашы үз шурасында эшләп, идарә эшләре белән мавыгыр, ә сугыш өчен сәргаскәреннән генә сорар.

30. Дошманың капкаларны ача һәм яба башлаганда, кичекмәкстән житез генә аңа бәрәп кереgez. Аңа кадерле булган нәрсәне тартып ал да, тыныч аны көт. Билгеләнгән юлдан бар, әмма дошманыңны эзәрлеклә. Шулай итеп син сугышны хәл итәрсен.

31. Шуңа күрә башта гаепсез саф бер кыз сыман бул — дошманың үзе сиңа капкаларын ачыр. Ә аннары йөгәрек куяңга әйлән — һәм дошманың сакланырга да өлгермәс.

12 НЧЕ БҮЛЕК. УТ БЕЛӘН ҺӨЖҮМ ИТҮ

Һөжүм иткәндә утны куллану ысуллары

1. Сунь-цзы әйтте: ут белән һөжүм итүнең төрләрә биш: беренчесендә кешеләрне яндыралар; икенчесендә запасларга ут төртәләр; өченчесендә мал-мөлкәт яндырыла; дүртенчесендә келәтләр яна; бишенчесендә дошманга ут атырлар.

2. Ут белән гамәлләр башкарганда, аларның нигезле булуы шарт. Утлы чараларны алдан юнәтергә кирәк. Ут кабызыр өчен, тиешле вакытын билгелә; ут чакырыр өчен, тиешле көнә дә кирәк. Дөрәс вакыт — коры һава торышы булган вакыт; дөрәс көн — ай Цзи, Би, И, Чжэнь йолдызлыклыларында булган көннәр, чөнки ул көннәрдә җил еш исә.

Рәшә, Дивар, Канат һәм Арата йолдызлыклылары — 28 йолдыз йортының 7нче, 14нче, 27нче һәм 28нчесе. Хәзерге Укчы, Пегас, Қасә һәм Қарга йолдызлыклыларына өлешчә туры киләләр.

3. Әгәр һөжүм вакытында ут куллансаң, менә нинди юллар барлыгын исеңдә тот.

1) Әгәр ут эчтә кабынса, мөмкин кадәр тизрәк аны тыштан да куәтлән-дереп тор.

2) Әгәр ут чыкса, әмма дошман гаскәре тыныч булса, ашыкма, һөжүм итмә.

3) Ут иң куәтле мизгеленә җиткәч, аның артыннан бар, әгәр мөмкин булса инде; барып булмаса, урынында кал.

4) Әгәр утны тыштан кабызып булса, эчтә булганнарны көтмә, вакытны сайла да, төртеп җибәр.

5) Әгәр дә ут җил агымына уңайга кабынган икән, җил астыннан һөжүм итмә. Көндөзгә җил озақ исә, төнгәсә тиз тына.

4. Гомумән, сугышта ут белән һөжүм итүнең биш ысулы турында бел һәм бар чараларны кулланып, алардан сакланырга тырыш. Шуңа күрә дә һөжүмнәренә ут белән дә булышкан кешеләр акыллы; һөжүмнәренә су белән дә булышучылар гаскәрләрен көчәйтәләр. Әмма су белән дошманның бар нәрсәсен талап алып булмый.

Илбашы һәм сәргаскәр

Әгәр сугышырга һәм жиңәргә, һөжүм итәргә һәм тартып алырга теләп тә, бу чараларга мөрәжәгать итмәсәң, эшен харап булып; «озакка сузылган чыгымнар» хасил булып. Белемле илбашы бу чараларга өмет баглар, ә яхшы сәргаскәр аларны кулланыр.

Белемле илбашы планнарын алдан төзер; яхшы сәргаскәр мөмкинлекләрен арттырыр.

5. Әгәр дә өстенлек булмаса, хәрәкәтләнмә; әгәр берни дә яулый алмасаң, гаскәреңне эшкә жикмә; әгәр куркыныч янамаса, сугышма. Илбашы ачуы чыккан өчен генә коралланырга тиеш түгел; сәргаскәргә усаллыгы аркасындагы гына сугышка керергә ярамый. Табыш һәм отышка ярашлы булганда гына хәрәкәт башлана; әгәр бер табыш-файда да юк икән, урынында кал. Ачу һәм ярсу янадан шатлык-сөөнеч булып үзгәрергә, усаллыкны куаныч алыштырырга мөмкин, әмма бер жиңелгән дәүләт кире кайтмас, үлгәннәр терелмәс. Шуңа күрә дә акылла илбашы сугышка бик сак карый, ә яхшы сәргаскәр, гомумән, сугыштан читтә торырга тырыша. Нәкъ шушы юл белән син дәүләтеңне тынычлыкта, гаскәреңне иминлектә сакларсың.

13 НЧЕ БҮЛЕК. ШЫМЧЫЛАРНЫ КУЛЛАНУ

Сугышның баясе

1. Сунь-цзы әйтте: йөз меңлек гаскәр жыеп, мең чакрымга яу чапканда, игенчеләрнең һәм илбашының чыгымнары көненә мең алтын тәңкә була. Илнең эчендә һәм тышында халык дулкынлана; жиде йөз мең гаилә юлдан талчыга һәм эшкә керешә алмый.
2. Берничә ел буена бер-береңнән саклансаң да, жиңүне бер көндә генә хәл итәләр. Мондый шартларда мактаулы исемнәр, бүләкләр һәм акачаларны кызгану һәм дошманның халәтен белмәү — кешелексезлек. Акча кызганып торган кеше сугышчыларның сәргаскәре, илбашының ярдәмчесе, жиңүнең хужасы була алмый.
3. Акыллы илбашлары һәм сәләтле сәргаскәрләр, барын да алдан күргәнгә күрә, курыкмыйча алга барганнар һәм жиңгәннәр, башкаларны уздырып, каһарманлыklar кылганнар.
4. Алдан күрер өчен иләһләр белән женнәр дә булышмас, мантийк һәм исәпләүләрнең дә файдасы булмас. Дошманның халәтен белер өчен бары кешеләр генә ярдәмгә килә ала.

Шымчыларның төрләре

5. Шуңа күрә шымчыларның биш төрлеләре була:
 - 1) жирле шымчылар;
 - 2) эчке шымчылар;
 - 3) кире шымчылар;
 - 4) үлем шымчылары;
 - 5) яшәү шымчылары.
6. Шымчыларның биш төрлесе дә эшләгәндә аларның юлларын белеп булмый. Бу төшенеп булмый торган сер дип атала. Алар — илбашының хәзинәсе.

7. Жирле шымчыларны дошман иленең жирле халкы арасыннан ял-
луйлар һәм кулланалар; эчке шымчыларны түрәләр арасыннан ял-
луйлар һәм шулай кулланалар; кире шымчыларны дошман шымчы-
лары арасыннан яллуйлар һәм аларны кулланалар. Әгәр мин берәр
нәрсә эшләгән булып алдашырга теләсәм, бу хакта шымчыларыма
хәбәр итәм, алар аны дошманга житкерәләр. Бу шымчылар үлем
шымчылары була. Яшәү шымчылары исә хәбәр белән исән кайта тор-
ган шымчылар була.

*Үлем шымчыларын кулланганда, без үз шымчыларыбызга ялган хәбәр бирәбез һәм аларны тоту уңайлы булсын өчен шартлар кора-
быз. Алар дошман кулына эләккәч, ялган хәбәрәбезне чишәчәкләр, без
исә үзебез теләгәнчә хәрәкәт кыла алырбыз. Ләкин бу шымчыларны
дошман жәзалап үтерәчәк.*

8. Шуңа күрә гаскәрдә шымчылардан да якынрак беркем юк; шымчы-
ларга бүләктән зуррак бүләкләр дә юк; шымчы эшләреннән дә яше-
ренрәк, серлерәк булган бер эш тә юк.

Шымчыларны кулланганда сәргаскәргә ниләр кирәк

Белемәң камил булмаса, аларның хезмәтеннән файдалана алмассың. Ке-
шелекле һәм гаделлеген булмаса, аларны кулланып булмас; зирәкле һәм
үткенлектән башка шымчыларыңнан чын нәтижәне алалмассың. Үткенлек!
Үткенлек! Шымчыларны һәр нәрсәдә кулланып була.

9. Әгәр шымчының хәбәре жибәрелгәнче үк чишелсә булса, шымчының
үзен дә, серен чишкән кешесен дә үлемгә хөкем итәләр.
10. Гомумән, әгәр дошман гаскәренә һөжүм итәсе, аның кальгасын
жимерәсе, кешеләрен үтерәсе килсә, иң әүвәл яубашының, ярдәм-
челәренен, сакчылар башлыгының һәм сакчыларның исемнәрен бел.
Шымчыларыңа моны белергә куш.
11. Әгәр дә дошманың синең арттан күзәтер өчен шымчы жибәрсә, аңа
табыш-файда белән тәэсир ит: үз яныңа керт һәм йортыңда урна-
штыр. Шулай итеп синең кире шымчың барлыкка килер, син аны да
куллана алырсың. Аның аша дошманың турында барын да белерсең.
Шул рәвешле жирле һәм эчке шымчыларны да булдырып, алардан
да файдалана алырсың. Аның аркылы барын да белеп барганга, син,
берәр уйдырма уйлап чыгарып, үлем шымчына дошманның башын

- эйлэндерергә куша аласың. Аның аша барын да беләчәксең, һәм яшәү шымчыңа үз фаразларыңа карап эшләргә әмер бирә алачаксың.
12. Шымчыларның биш төрлесе белән дә илбашы үзе шөгыләләнә. Дошман турында нәкъ менә кире шымчы аркылы белгәнгә күрә, аның белән аеруча игътибарлы булырга кирәк.
13. Борынгы вакытларда, Инь патшалыгы әле күтәрелгәндә, Ся патшалыгында И Чжи бар иде; Чжоу күтәрелгәндә, Инь патшалыгында Люй Я булды.

Шуңа күрә бары тик гыйлемле илбашлары белән сәләтле сәргаскәрләр генә акыллы кешеләр арасыннан шымчылар яллап, шул ысул белән һичшиксез бөек гамәлләр кылалар. Шымчыларны куллану — сугышта иң мөһим нәрсә; һәр гаскәр шуңа таянып яши.

ЭЧТӨЛӨК

Сунь-цзы һәм аның «Сугыш сэнгате».....	3
1 нче бүлек. Сугыш алдыннан хисаплаулар.....	5
2 нче бүлек. Сугыш алып бару.....	8
3 нче бүлек. Стратегик һөжүм.....	10
4 нче бүлек. Хәрби тәртип.....	13
5 нче бүлек. Көчләр.....	15
6 нчы бүлек. Көчлө вә зәгыйфь урыннар.....	19
7 нче бүлек. Сугыштагы көрәш (маневрлар).....	23
8 нче бүлек. Тугыз үзгәреш.....	26
9 нчы бүлек. Яуга чыккан гаскәр.....	28
10 нчы бүлек. Урын-жир.....	33
11 нче бүлек. Тугыз урын.....	36
12 нче бүлек. Ут белән һөжүм итү.....	42
13 нче бүлек. Шымчыларны куллану.....	44

Литературно-художественное издание

Сунь-цзы

ИСКУССТВО ВОЙНЫ

Перевод и составление: Айдар Шайхин

На татарском языке

Әдәби-нәфис басма

Сунь-цзы

СУГЫШ СӘНГАТЕ

Тәрҗемәче һәм туплаучы Айдар Шәйхин

Басарга кул куелды 25.07.2018. Формат 60х84/16. Шартлы басма бит 2,88.
Тираж 100 нөсхә. Заказ 544.

«Яңа нәшрият» нәшрияты. 420006, Казан ш., Татарстан ур., 2
«Бук» нәшриятында бастырылды.